

відділу пропаганди), Т.Т. Демської, Н.П. Зінченка, Г.А. Демешко, В.М. Івченко, Н.М. Шевченко виконувалися наукові дослідження за темою «Удосконалення поєднання галузей в спеціалізованих господарствах тваринницького напрямку Кіровоградської області».

У 1978–1980 рр. проводилися дослідження за темою: «Розробити і економічно обґрунтувати основні напрями розвитку, розміщення і поглиблення спеціалізації овоче-молочних колгоспів приміської зони м. Кіровоград» у складі: П.І. Вакуленка (кандидат економічних наук, завідувач лабораторії економіки), Т.Т. Демської, Н.П. Зінченка, Г.А. Демешко, В.М. Івченко та Н.М. Шевченко

Впродовж 80-х рр. науковці вивчали питання організації і оплати праці в бригадах і ланках, які працювали на принципах колективного підряду і госпрозрахунку та обґрунтували шляхи їх удосконалення. Співробітниками лабораторії (Вакуленко П.І., Демська Т.Т., Томашина К.Г., Шевченко Н.М., Івченко В.М.) за цей період було узагальнено досвід роботи кращих колгоспів і радгоспів області та розроблено рекомендації щодо впровадження у виробництво окремих елементів системи колективного підряду та внутрішньогосподарського розрахунку. У період 1984–1985 рр. проведено дослідження: «Розробити пропозиції щодо вдосконалення організації і оплати праці в бригадах і ланках, які працюють на принципах колективного підряду» (Вакуленко П.І., Демська Т.Т., Івченко В.М., Томашина К.Г. та Ткаченко Л.А.).

На зламі епох і становлення в Україні ринкових відносин інтелектуальний потенціал вчених лабораторії економіки (Кернасюк Ю.В., Громова О.В., Івченко В.М., Томашина Г.П., Гирич Н.Б., Рачкован С.О.) було зосереджено на дослідженні актуальних проблем ефективності сільського господарства, підготовці рекомендацій із оптимізації галузевої структури АПК, економічному обґрунтуванні порогів прибутковості виробництва продукції та підвищенні її конкурентоспроможності, науковому супроводі розробок установи.

ДО ПИТАННЯ РОЗВИТКУ ЛІКЕРО-ГОРІЛЧАНОЇ ГАЛУЗІ В УРСР У 50-ті рр. XX ст.

Киричата Л.І.

*Державна наукова установа «Український науково-дослідний інститут
спирту і біотехнології продовольчих продуктів» (м. Київ)*

На сучасному етапі розвитку України важливого значення надається об'єктивній історичній реконструкції подій, пов'язаних з розвитком лікєро-горілчаної галузі. Особливе значення в формуванні даної галузі відіграв період середини XX ст., а саме 50-ті рр. Історія будь-якої галузі є частиною історії діяльності людини, історією матеріального життя суспільства. Тому вивчаючи виникнення чи походження тієї чи іншої галузі, ми відповідаємо на питання, як розвивалися умови матеріального життя суспільства та на якій стадії виникла та чи інша галузь і чому.

30 жовтня 1953 р. було опубліковано постанову Ради Міністрів СРСР і Центрального Комітету КПРС «Про розширення виробництва продовольчих товарів та покращення їх якості». У цій постанові була поставлена невідкладна задача – впродовж найближчих 2–3 років різко підвищити забезпечення населення різноманітними видами продовольчих товарів.

Особливе значення для покращення якості продукції, що виготовляють лікєро-горілочні заводи, був передбачений постановою випуск 40 градусної горілки і горілочаних виробів зі спирту вищої очистки. Планувалося збільшити виробіток горілочаних виробів вищих сортів в тому числі горілки «Столична» в 1954 р. у 8 разів, а в 1955 р. в 16 разів проти 1950. Горілки особливої «Московская» в 1954 р. у 4,7 раз, і в 1955 р. у 5,7 раз проти 1950.

Зі збільшенням виробітку спирту на спиртових заводах у 1954–1955 рр. збільшився вихід картопляно-зернової барди, у зв'язку з чим перед робітниками постала важлива задача повного його використання. Відомо, що барда містить близько однієї третини вихідної кормової сировини і тому є цінним кормом для домашньої худоби. Тому на бардороздавальних пунктах спиртових заводів планувалось створити всі умови, забезпечуючи відхід барди споживачам, для цього терміново організовували зручні під'їзди, мірники для видачі барди в тару, механізували її подачу на кормові пункти. Для збереження залишків барди планувалося споруджувати траншеї для її заквашення молочнокислими бактеріями. Важливу роль у підвищенні поживної цінності барди, а також у покращенні її використання, відіграють технічні заходи з підвищення концентрації сухих речовин. Для даної цілі необхідно застосувати повернення фільтра барди для приготування солодового молока, перевід одноколонних брагоперегонних апаратів на схему роботи двохколонних.

Третина спиртових і лікєро-горілочаних заводів негайно повинна була розгорнути підготовку до виконання на заводах будівельних та реконструкційних робіт, і в першу чергу забезпечити розробку проектів та відповідної документації. Прийнято міри для повного і безперервного забезпечення підприємств промисловості продовольчою сировиною, матеріалами, паливом, електроенергією та всіма необхідними приборами.

Таким чином, на шляху розвитку лікєро-горілочної галузі в УРСР важливим періодом стали 50-ті роки XX ст. Низку заходів з її подальшого розвитку розроблено у зв'язку з постановою Ради Міністрів СРСР і Центрального Комітету КПРС «Про розширення виробництва продовольчих товарів та покращення їх якості» (1953).